

Η ομιλία του Σεβ.Μητροπολίτου Βεροίας κ.Παντελεήμονος:

«Αγαπήσεις Κύριον τόν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καί ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καί ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καί τόν πλησίον σου ὡς σεαυτόν».

Στήν ἐρώτηση τοῦ νομικοῦ πού τόν πλησιάζει καί τόν ρωτᾷ πῶς θά κληρονομήσει τήν αἰώνιο ζωή ὁ Ἰησοῦς δέν ἀπαντᾷ. Τόν παραπέμπει στή διπλῇ ἐντολή τοῦ νόμου, στή διπλῇ ἐντολή τῆς ἀγάπης ἀπό τήν ὁποία, ὅπως λέγει ἄλλοῦ ὁ Χριστός, «ὅλος ὁ νόμος καί οἱ προφῆται κρέμανται», καί τόν καλεῖ νά τήν ἐπαναλάβει. Δέν περιορίζεται ὁμως μόνο σέ αὐτό ὁ Χριστός. Βλέποντας τήν ὑποκρισία τοῦ νομικοῦ, ὁ ὁποῖος θέλοντας νά συγκαλύψει τίς πονηρές του προθέσεις ἰσχυρίζεται ὅτι ἀγνοεῖ ποιός εἶναι ὁ πλησίον του, ὁ Χριστός παρουσιάζει μέ μία μοναδική παραβολή, μέ τήν παραβολή τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου, τί σημαίνει πραγματικά ἀγάπη καί ποιοί εἶναι αὐτοί πού θά κληρονομήσουν ὄντως τήν αἰώνιο ζωή.

Πρότυπο τῆς πραγματικῆς ἀγάπης εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος «ἀγάπη ἐστίν». Εἶναι ὁ Θεός πού φωτίζει ὅλους τούς ἀνθρώπους μέ τό φῶς τοῦ ἡλίου, πού βρέχει ἐπὶ δικαίους καί ἀδίκους, πού μεριμνᾷ γιά τά κρίνα τοῦ ἀγροῦ καί τά πετεινά τοῦ οὐρανοῦ.

Εἶναι ὁ Θεός ὁ ὁποῖος δημιούργησε ὅλο τόν κόσμο γιά χάρη τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι ὁ Θεός ὁ ὁποῖος, ὅταν ὁ ἄνθρωπος παρήκουσε τήν ἐντολή του καί ἀπομακρύνθηκε ἀπό κοντά του καί λάτρευσε «τήν κτίσιν παρά τόν κτίσαντα», ἔστειλε τόν Υἱό του τόν μονογενῆ στή γῆ ὡς ἄνθρωπο καί δέχθηκε νά ὑπομείνει τόν ἐπώδυνο σταυρικό θάνατο γιά νά τόν ἀπαλλάξει ἀπό τήν ἁμαρτία, γιά νά τόν ἀποκαταστήσει ἐκεῖ ἀπό ὅπου εἶχε ἐκπέσει καί νά τόν καταστήσει κληρονόμο τῆς αἰωνίου βασιλείας του.

Αὐτή τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν ἄνθρωπο δείχνει καί ὁ καλός Σαμαρεῖτης τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς παραβολῆς. Γιατί τί κάνει ὁ Σαμαρεῖτης; Δέν φροντίζει καί δέν περιθάλπει μόνο ἓνα ξένο καί ἄγνωστο ἄνθρωπο, ἀλλά καί ἓναν ἄνθρωπο Ἰσραηλίτη στό γένος, ἓναν ἄνθρωπο γιά τήν τύχη τοῦ ὁποίου ἀδιαφόρησαν τόσο ὁ ἱερέας ὅσο καί ὁ λευΐτης πού εἶχαν περάσει πρὶν ἀπό αὐτόν ἀπό τό σημεῖο. Καί δέν τόν περιθάλπει ἀπλῶς ἀλλά τόν μεταφέρει καί σέ ἓνα πανδοχεῖο, καί φροντίζει γιά τήν ἀποθεραπεία του προκαταβάλλοντας μάλιστα τά ἐξοδά της καί ὑποσχόμενος νά καλύψει καί τήν ὅποια ἐπιπλέον δαπάνη προκύψει κατά τήν ἐπιστροφή του.

Ἡ ἀγάπη μέ τήν ὁποία περιβάλλει ὁ καλός Σαμαρεῖτης τόν ἐμπεσόντα εἰς τούς ληστές ἄνθρωπο, δέν μᾶς διδάσκει, ἀδελφοί μου, μόνο ὅτι πλησίον μας εἶναι ὁ κάθε ἄνθρωπος χωρίς ἀπολύτως καμία διάκριση, ἀλλά ἀκόμη καί ὅτι ἡ ἀγάπη δέν εἶναι θεωρία, δέν εἶναι λόγια, δέν εἶναι ἀπλῶς συναισθήματα, ἀλλά εἶναι ἔργα, εἶναι πράξεις, εἶναι θυσία. Εἶναι ἐκδαπάνηση τοῦ ἑαυτοῦ μας χάριν τοῦ ἄλλου, ὁποιοσδήποτε καί ἐάν εἶναι αὐτός, ἀκόμη καί ὁ ἐχθρός μας.

Αὐτή τήν ἀγάπη ζητᾷ ἀπό ἐμᾶς ὁ Θεός, ἐάν θέλουμε νά εἴμαστε τέκνα του. Αὐτή τήν ἀγάπη ζητᾷ ἀπό ἐμᾶς ὁ Χριστός ἐάν θέλουμε νά εἴμαστε μαθητές του καί νά φέρουμε ἀξίως τό ὄνομά του.

Αὐτή τήν ἀγάπη προσέφερε πρὸς ὅλους ἀνεξαιρέτως καί ὁ ἐορταζόμενος σήμερα ἅγιος Ἰωάννης ὁ ἐλεήμων, πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο ἐπαναλάμβανε τόν λόγο τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου «Ἑλληνσίν τε καί βαρβάρους, σοφοῖς τε καί ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί», ἀλλά προσέφερε πρὸς ὅλους τούς ἀνθρώπους καί ἰδιαίτερως πρὸς τούς ἐνδεεῖς καί πτωχοὺς ἀδελφούς του γενναιοδωρὰ ὅ,τι εἶχαν ἀνάγκη, γιατί αὐτό αἰσθανόταν ὅτι ἦταν χρέος του, γιατί ἔτσι πίστευε ὅτι ἀνταποκρίνεται στή μεγάλη ἐντολή τῆς ἀγάπης καί γίνεται μιμητής τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος μακαρίζει τούς ἐλεήμονες ὑποσχόμενος τό ἔλεός του.

Αὐτή τήν ἀγάπη τήν ὁποία ἔκανε πράξη ζωῆς ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ ἐλεήμων, καλεῖ καί μᾶς ἡ Ἐκκλησία μας νά ἐνστερνισθοῦμε καί νά οἰκειοποιηθοῦμε, προσφέροντας ὁ καθένας ἀνάλογα μέ τίς δυνάμεις του ὅ,τι μπορεῖ στοὺς ἀνθρώπους γύρω του.

Ἄς μάθουμε, ἀδελφοί μου, νά μήν ἀδιαφοροῦμε γιά ὅ,τι συμβαίνει γύρω μας. Ἄς μάθουμε νά μήν προσπερνοῦμε στόν δρόμο μας καί στή ζωή μας τούς πάσχοντες γιά ὅποιονδήποτε λόγο ἀδελφούς μας, ὅπως ἔκαναν ὁ ἱερέας καί ὁ λευΐτης τῆς σημερινῆς παραβολῆς. Ἄς μάθουμε νά ἐνδιαφερόμαστε γιά τίς ἀνάγκες τῶν συνανθρώπων μας καί νά τούς προσφέρουμε μέ ἀγάπη ὅ,τι ἔχουμε, ἄλλος τόν χρόνο του, ἄλλος τή συμπαράστασή του, ἄλλος τήν ὑλική του βοήθεια, ἄλλος τήν ἠθική του στήριξη, χωρίς νά ὑπολογίζουμε ποιός εἶναι καί τί θά μᾶς κοστίσει αὐτή ἡ βοήθεια.

Ζοῦμε δυστυχῶς σέ ἓνα κόσμο, στόν ὁποῖο οἱ συνθῆκες πού ἐπικρατοῦν μᾶς ἔχουν κάνει ἐσωστρεφεῖς, ἐπιφυλακτικούς, καχύποπτους, ἀδιάφορους γιά τούς συνανθρώπους μας καί ἀτομιστές. Ἄς προσπαθήσουμε νά τά ξεπεράσουμε ὅλα αὐτά καί νά προσφέρουμε τήν ἀγάπη μας μέ ἔργα, ὥστε νά γίνουμε καί ἄξιοι τῆς αἰωνίου ζωῆς κοντά στόν Χριστό.

Αὐτή τή ζωή εὐχόμεθα καί προσευχόμεθα, τελώνοντας σήμερα τό τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο, νά ἀπολαμβάνει ὁ ἀείμνηστος ἀδελφός μας Πέτρος, ὁ ὁποῖος μέ πολλή ἀγάπη στόν Θεό προσέφερε τόν υἱό του π. Ἱερώνυμο, στή διακονία τῆς Ἐκκλησίας καί ἰδιαίτερος τῶν Ἁγίων Τόπων καί τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, στά ὁποῖα ἡ Ἀγιοταφίτικῇ Ἀδελφότης εἶναι ἀκοίμητος φρουρός καί φύλαξ.

Καί θά ἤθελα νά εὐχαριστήσω πρωτίστως τόν μακαριώτατο πατριάρχη Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλο, ὁ ὁποῖος καί αὐτή τή φορά ἀνταποκρίθηκε μέ πολλή ἀγάπη στό αἶτημά μας καί μᾶς ἔστειλε τό τεμάχιο τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἀπό τά Ἱεροσόλυμα, πού βρίσκεται αὐτές τίς ἡμέρες πρός προσκύνηση ἐδῶ στά Κύμينا, ἀλλά καί ὁ ὁποῖος πάντοτε μέ πολλή καλοσύνη συγκατανεύει στίς παρακλήσεις μας καί μᾶς δίνει τήν εὐκαιρία νά λαμβάνουμε καί ἐμεῖς τήν εὐλογία ἄλλοτε ἱερῶν καί θαυματουργῶν εἰκόνων ἀπό τούς Ἁγίους Τόπους καί ἄλλοτε τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Τόν εὐχαριστοῦμε, λοιπόν, καί πάλιν καί πολλάκις γιά ὅλες αὐτές τίς εὐλογίες πού μᾶς ἐπιδαψιλεύει.

Θά ἤθελα ὁμως νά εὐχαριστήσω ἰδιαίτερος καί τούς Σεβασμιωτάτους ἀδελφούς, τόν Ἅγιο Φιλαδελφείας κύριο Βενέδικτο, τοῦ κλίματος τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ὁ ὁποῖος διακονεῖ στήν Ἰορδανία, καί τόν Ἅγιο Ἀνθηδῶνος κύριο Νεκτάριο, καί αὐτόν ἀπό τό πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, ὁ ὁποῖος διακονεῖ στήν Ἐξαρχία τοῦ Παναγίου Τάφου στήν Κωνσταντινούπολη, πού μέ πολλή ἀγάπη ἦρθαν σήμερα ἐδῶ στά Κύμينا, στόν προεορτάσαντα ναό τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, γιά νά συλλειτουργήσουμε καί νά συμπροσευχηθοῦμε γιά τήν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου ἀδελφοῦ μας Πέτρου ἀλλά καί γιά νά παρακαλέσουμε τόν Θεό νά χαρίσει τήν παρηγορία του στούς οἰκείους του.

Καί εὐχομαι, ἀδελφοί μου, ταπεινά καί διά τῶν εὐχῶν τῶν Σεβασμιωτάτων, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν καλά καί ζοῦν στούς τόπους αὐτούς οἱ ὁποῖοι περιγράφονται στά Εὐαγγέλια καί ἀκούσαμε καί στή σημερινή παραβολή τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου, νά μιμηθοῦμε καί ἐμεῖς τήν ἀγάπη τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου πρός τόν πλησίον καί πρός τούς ἀδελφούς μας γιά νά κερδίσουμε τήν αἰώνιο ζωή καί νά ἀκούσουμε, ὅταν ὁ Χριστός ἔρθῃ κατά τή δευτέρα καί ἐνδοξό του παρουσία, τό «εὖ δοῦλοι ἀγαθοί καί πιστοί, εἰσέλθετε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σας». Ἀμήν.